

Joan Vilalta Llavina

PER NO OBLIDAR

Taula de continguts

1. PREÀMBUL

2. ANTECEDENTS.

**La mort del general Franco (20/11/1975).
Diada de 1978, en la transició, assassinat
de Gustau Muñoz de 16 anys.**

Estatut de 1979

**Primer Govern tripartit i el nou Estatut
(2003-2006).**

**2003 Zapatero dona suport a un nou
Estatut.**

Pacte del Tinell.

2005 Proposta de reforma de l'Estatut.

**2006 El pacte Mas-Zapatero, la primera
retallada de l'Estatut.**

**Manifestació: «Som una nació i tenim el
dret de decidir» (febrer 2006).**

**Ratificació de l'estatut modificat i
referèndum (març-juny 2006).**

3. UTILITZACIÓ DE L'ANTICATALANISME O CATALANOFÒBIA COM A ARMA POLÍTICA

Petit resum històric.

**Recollida de signatures en contra de la
reforma de l'Estatut de Catalunya.**

Segon Govern tripartit (2006-2010).

El «dret a decidir»

2008 La Plataforma Sobirania i Progrés

2009 Manifestació a Brussel·les a favor de la independència

Consultes municipals

4. INDIGNACIÓ I RESPOSTA - INICI DEL PROCÉS D'INDEPENDÈNCIA.

2010- Sentència del TC contra l'Estatut de Catalunya

Aquí va començar tot.

**Eleccions autonòmiques 28N/2010.
Govern de Mas (2010-2012).**

2011- El moviment 15-M. i naixement de l'ANC i l'AMI.

Reunió Mas - Zapatero.

Pel nostre futur: independència.

Elecció d'Oriol Junqueras com a president d'ERC

20N - Eleccions Generals. Mariano Rajoy Brey.

2012- El pacte fiscal - Pacte de governabilitat.

L'11 de setembre de 2012.

Reunió Mas - Rajoy.

Eleccions anticipades.

Pacte de governabilitat.

5. 2n GOVERN DE MAS (2013-2015) - DECLARACIÓ DE SOBIRANIA I CONSULTA

2013- Declaració de Sobirania.

Declaració de Sobirania.

Consell Assessor per a la Transició Nacional.

Pacte Nacional pel Dret a Decidir.

Concert per la Llibertat.

Via Catalana cap a la Independència.

Assalt a Blanquerna.

Anunci de la consulta.

2014- Consulta - Procés Participatiu.

Demanda d'un referèndum al Congrés dels Diputats d'Espanya.

Eleccions al Parlament Europeu.

Via Catalana.

Llei, consulta i procés de participació-9-N.

6. PLEBISCIT, INDEPENDENTISTES O CONSTITUCIONALISTES.

2015- Junts pel Sí.

Eleccions anticipades.

Full de ruta unitari del procés sobiranista català.

Ruptura de Convergència i Unió.

Eleccions locals.

Junts pel Sí.

Via Lliure a la República Catalana.

Eleccions al Parlament de Catalunya.

Declaració d'inici del procés d'independència.

Primera sessió d'investidura.

2016- Govern de Puigdemont.

El TC suspèn el Departament d'Affers Exteriors de la Generalitat.

Estructures d'Estat.

La CUP - ara no però després si, fent la puta i la Ramoneta.

Es destapa l'Operació Catalunya.

El Parlament de Catalunya aprova les conclusions del procés constituent.

A punt.

Qüestió de confiança - Referèndum o Referèndum.

El Parlament insta el Govern a convocar referèndum i estructures d'estat.

Constitució del Pacte Nacional pel Referèndum.

Per la democràcia, defensem les nostres institucions.

7. URNES - REPRESSIÓ I 155

2017- Any del Referèndum i del 155

Presentació del referèndum al Parlament Europeu.

El TC anul·la la resolució del referèndum sobre la independència.

Judici contra Mas, Ortega i Rigau pel 9-N.

Es constitueix el grup de debat sobre Catalunya i el procés independentista

al Parlament del Regne Unit.

Deixin votar els catalans.

La Guàrdia Civil interroga il·legalment a impulsors del referèndum.

Es fa públic el Manifest de Les.

Atemptats terroristes islàmics.

Es presenta la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República.

El Govern fa públic un informe que legitima el referèndum sobre la independència.

El Nobel de la Pau Ahmed Galai llegeix el manifest “Deixin votar els catalans”

Electes i militants del PSC, ICV i el PSUC donen suport al referèndum.

El Parlament aprova la Llei del referèndum d'autodeterminació vinculant sobre la independència.

La Diada del Sí.

La campanya del referèndum.

Els fets del 20-S.

Celebració del referèndum sobre la independència.

PODEMOS canvia de tarannà.

Les detencions d'alts càrrecs de la Generalitat.

Vaga general.

Catalunya no té Rei - Intervenció del rei Felip VI -Felipe de Borbón Grècia.

Suspensió de la Declaració d'Independència - La gran equivocació

de Puigdemont.

**Empresonament de Jordi Sánchez i
Jordi Cuixart.**

**Intent de convocatòria d'eleccions per
evitar l'aplicació de l'article 155.**

Declaració d'Independència.

**Aplicació de l'art. 155 i la Generalitat
intervinguda. Convocatòria d'eleccions.**

**Manifestació de Societat Civil Catalana,
celebrant l'aplicació del 155 i en favor
de la unitat d'Espanya.**

**Exili del President de la Generalitat i
part del Govern.**

**Empresonament del Govern Legítim de
la Generalitat de Catalunya.**

Vaga General del 8-N.

**Manifestació per la Llibertat dels
Presos Polítics.**

**Alliberament de part dels Presos
Polítics.**

**Milers de catalans clamen "Europa,
desperta!" des de Brussel·les.**

Eleccions al Parlament de Catalunya

**2018- El TC i Pablo Llarena fan i desfan en
el Parlament.**

**Formació del nou Parlament de
Catalunya.**

**Investidura ajornada de Carles
Puigdemont.**

**Protesta per la visita de Felip VI a
Barcelona.**

Pas al costat provisional de Carles Puigdemont.

Formació del Consell de la República.

Investidura fallida de Jordi Sánchez i Jordi Turull i nous presos polítics.

Detenció i empresonament del president Puigdemont a Alemanya.

Alemanya deixa en llibertat el president Puigdemont.

Quart intent d'investidura.

Quim Torra, 131è president de la Generalitat de Catalunya.

La CUP altre vegada - Operació Estela.

8. GOVERN DE QUIM TORRA (06/2018-09/2020) - CONTINUA LA REPRESSIÓ.

Tornem-hi.

La recuperació de la Generalitat i l'aixecament del 155.

La caiguda del Govern de Rajoy i la restauració de les relacions Catalunya i el Govern d'Espanya.

Pancarta i desobediència.

Segona retirada de l'euroordre de detenció dels exiliats.

Conferència del 4 de setembre.

“La gran onada” de l'onze de setembre de 2018.

Protestes en l'1 d'octubre.

Vaga de fam dels presos polítics.

Consell de Ministres a Barcelona.

2019- Diàleg o Judici del Procés.

Diàleg?.

Desvinculació del PDECat de Puigdemont.

Judici del procés.

VOX i CDR.

Inhabilitació de Torra.

Tornada del presos polítics a Catalunya.

Apareix “Tsunami Democràtic”.

La Diada del 11S.

Sentència.

Manifestació SCC del 27-O.

Recurs d’Oriol Junqueras.

Conferència d’ Òmnium, Irídia i Alerta Solidària.

2020- Identitat autonòmica o Independentisme?.

La Taula de Parlament acata l'ordre de la JEC i retira l'escó a Torra.

Discrepàncies entre Advocacia de l’Estat i el Ministeri Fiscal.

La ruptura de Junts per Catalunya i ERC que no va arribar mai.

Irromp la COVID i la pandèmia.

Aprovació dels primers pressupostos després del 155.

Sentència del Major Trapero.

Tercer grau pels presos polítics.

Suspensió del tercer grau.

Puigdemont publica “M’Explico, de la investidura a l'exili”.

Crisi de Govern.

Diada 2020 sota les mesures de confinament per la pandèmia Covid-19.

Torra deixa la presidència.

Govern interí de Pere Aragonès (setembre de 2020-maig de 2021).

“Els presos del procés no van cometre cap delictes”

Quan el Procés es troba amb la Pandèmia.

Marchena revoca el tercer grau als presos polítics independentistes.

La Generalitat torna a concedir el tercer grau als presos polítics independentistes.

9. GOVERN DE PERE ARAGONES, ARA TOCA DIÀLEG.

2021- Aznar tenia raó? «Antes de que se rompa España se tiene que romper Cataluña»

Elecciones 14F.

Constitució del Parlament XIII-XIV Legislatura.

Primera compareixença del nou Govern amb Pere Aragonès al front.

Tornen a retirar el tercer grau als presos polítics independentistes.

El Suprem rebutja els indults.

El Consell d'Europa exigeix a Espanya alliberar els presos i retirar les euroordres.

"Mirant el futur" per Oriol Junqueras.

Primers recursos a Europa.

Manifestació a Madrid contra el possible indult.

El Govern d'Espanya concedeix els indults.

Política del Diàleg del nou Govern d'ERC.

Dos anys de Diàleg?.

Diada 2021 - "Lluitem i guanyem la independència".

10. NOTES - NI OBLIT NI PERDÓ

(1) Mitjans de comunicació.

(2) Societat Civil Catalana. (SCC).

(3) Plataforma per Catalunya (PxC).

(4) Tribunal Constitucional (TC).

(5) Ministeri Fiscal i Fiscalies.

(6a) Jutjat d'Instrucció 13 de Barcelona.

(6b) Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

(7a) Audiencia Nacional. (AN).

(7b) Tribunal Suprem, (TS) i El "Consejo General del Poder Judicial" (CGPJ).

(8) "La Abogacia General del Estado"

(9a) "Consejo del Estado".

(9b) "Tribunal de Cuentas" (TCU)

(9c) Junta Electoral Central (JEC).

- (10) “Partido Popular” (PP i PSC).**
- (11) “Partido Socialista Obrero Español” (PSOE) i (PSC) (12).**
- (13) Ciutadans o Ciudadanos (segons convingui, si estan aquí o allà) (C’s).**
- (14) VOX.**
- (15) “Union 78”.**
- (16) Policia Nacional i Guardia Civil.**
- (17) CDR**
- (18) Tsunami Democràtic.**

11. REFERÈNCIES:

"Els Segadors"

L'himne nacional de Catalunya és *Els segadors*.

La lletra actual és d'Emili Guanyavents, el qual l'any 1899 va guanyar un concurs convocat a aquest efecte per la Unió Catalanista. Usa però, elements de tradició oral del segle XVII, que ja havia recollit anteriorment l'escriptor i filòsof Manuel Milà i Fontanals el 1882. La música la va compondre Francesc Alió el 1892 adaptant la melodia d'una cançó ja existent.

L'himne fa al·lusió al Corpus de Sang, el motí ocorregut a Barcelona el 7 de juny de 1640 i que va donar lloc a la guerra dels Segadors, la contesa que va enfrontar els catalans i les tropes de Felip IV. En el text destaquen les al·lusions als pagesos, a la terra i a les llibertats i fa una crida per defensar la llibertat de la terra.

"Els Segadors": la lletra

Els Segadors

Eraik Guanyerros (1897)

Himne Nacional De Catalunya

Francesc Albé (1892)

The image displays a musical score for the song 'Els Segadors'. It consists of five systems of music, each with a treble and bass clef staff. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/8. The score includes various musical notations such as notes, rests, and chords. The first system starts with a treble clef and a bass clef. The second system continues the melody and accompaniment. The third system shows a change in the bass line. The fourth system features a more complex rhythmic pattern. The fifth system concludes the piece with a final chord and a double bar line.

Catalunya triomfant,
tornarà a ser rica i plena.
Endarrere aquesta gent
tan ufana i tan superba.

Bon cop de falç!
Bon cop de falç, Defensors de la terra!
Bon cop de falç!

Ara és hora, segadors.
Ara és hora d'estar alerta.
Per quan vingui un altre juny
esmolem ben bé les eines.

Bon cop de falç!
Bon cop de falç, Defensors de la terra!
Bon cop de falç!

Que tremoli l'enemic
en veient la nostra ensenya.
Com fem caure espigues d'or,
quan convé seguem cadenes.

Bon cop de falç!
Bon cop de falç, Defensors de la terra!
Bon cop de falç!

1 - PREÀMBUL.

L'objecte d'aquest escrit és fer un recordatori cronològic dels esdeveniments i fets del que s'ha anomenat procés independentista català, recordar el seu origen, motius, reivindicacions, dates, noms i també, tenir present els principals mitjans, estructures d'estat i persones que han contribuït a reprimir i perseguir els dirigents i seguidors del moviment independentista, que tot i ser una opció política legítima i legal ha estat, atacada utilitzant els recursos propis de l'Estat amb mitjans de dubtosa legalitat, per crear, amb mentides i falses notícies, un estat d'opinió contrari a Catalunya, als catalans i a les seves institucions, idioma i costums fomentant una catalanofòbia especialment entre la població nacionalista espanyola i persones sense empatia, fàcils de manipular, creant una actitud de grup de menyspreu i odi a un enemic comú, els catalans.

El sentiment "catalanista" ha estat present des de sempre de manera majoritària entre la població de Catalunya, però el sentiment independentista ho ha estat també, però d'una manera molt més minoritària. El percentatge de persones que clarament anhelaven i treballaven per aconseguir una Catalunya independent d'Espanya sempre s'ha estimat històricament en un percentatge inferior al 20%. En canvi, el sentiment identitari català i diferenciador de la resta de regions d'Espanya, sí que ha estat majoritari dins de la població que s'ha considerat catalana i que per motius que ara relacionarem s'ha anat radicalitzant i sumant-se a posicions i sentiments independentistes, fins arribar actualment, a poder dir, que s'ha superat o està a punt de

superar-se el 50% del total de la població de Catalunya. Aquest fet de radicalització d'una gran part de la població catalana és el resultat del que podem anomenar "**procés independentista català**", un conjunt d'esdeveniments i transformacions envers **el dret d'autodeterminació i la independència de Catalunya** que han marcat el debat social i polític català com a mínim des de l'any 2006 fins avui, a mitjans de 2021

La campanya promoguda contra la Reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, pel "**Partido Popular**" en el 2006, amb la recollida de signatures per tota Espanya, i que molts signants deien que era contra Catalunya, i no tan sols contra una acció política, va instigar a un boicot als productes catalans i va iniciar el menyspreu i odi a Catalunya i al que podem anomenar com un evident i clar procés de catalanofòbia.

Com és lògic, i com a resposta a aquest procés de catalanofòbia, es va iniciar una progressiva i forta reacció dels ciutadans de Catalunya, que va continuar, quan els dirigents del "Partido Popular" van presentar un innecessari i injust recurs davant del caducat i polititzat **Tribunal Constitucional**, contra 114 articles i 11 disposicions de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat per totes les institucions parlamentàries de l'Estat i referendat pels ciutadans de Catalunya.

Quan el Tribunal Constitucional, el 31 de juliol de 2006, admet a tràmit el recurs del PP contra els articles de l'Estatut, que en la majoria d'autonomies tenen vigents en els seus estatuts corresponents, però tan sols a Catalunya se li nega la constitucionalitat, podem assegurar que neix la necessitat i l'opinió generalitzada del "**Dret a decidir**" com a única solució per mantenir la identitat pròpia catalana i com a única sortida al rebuig i animadversió demostrada per una part del poble espanyol, per la totalitat de les seves institucions i de la callada i nul·la reacció del

que podríem anomenar forces progressistes del país i del govern d'Espanya del socialista José Luis Rodríguez Zapatero, malgrat que, aquest havia anunciat i promès en el 2003 que donaria suport a l'Estatut que el Parlament de Catalunya aprovés i el poble de Catalunya referendés. Això fa créixer ràpidament el sentiment independentista en una major part del catalans i més quan veus de dirigents actuals i històrics del PSOE s'uneixen a les opinions catalanofòbiques del PP. Així el pes del moviment independentista català anava augmentant ràpidament, i més a partir de la proliferació de les consultes populars, iniciades a **Arenys de Munt** el 2009 i sobretot de la manifestació sobiranista de l'any 2010, que es realitzà com a resposta a la **sentència del Tribunal Constitucional d'Espanya**, en la qual aquest òrgan no judicial decidí retallar l'estatut que havia aprovat en referèndum el 2006 la ciutadania de Catalunya. Posteriorment, el procés ha crescut gràcies a grans mobilitzacions independentistes que han tingut lloc coincidint amb la **Diada Nacional de Catalunya**, les quals han posat el dret d'autodeterminació de Catalunya en el centre del debat sociopolític i, a més, han fet canviar el mapa electoral.

Després de la manifestació multitudinària del 2012 es van convocar eleccions. En aquests comicis, els partidaris de celebrar un referèndum sobre la independència van assolir la majoria parlamentària. En conseqüència, el Parlament va aprovar la **Declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya** i es va formar un govern pro-referèndum. El nou govern va decidir convocar aquest referèndum el 9 de novembre del 2014, però no es pogué celebrar com a referèndum perquè el Congrés dels Diputats espanyol ho portà al Tribunal Constitucional, que el suspengué, motiu pel qual fou substituït per una consulta popular. Aquesta consulta, tanmateix, també fou impugnada pel Govern d'Espanya i suspesa pel Tribunal Constitucional

espanyol, per la qual cosa el Govern de Catalunya la va substituir per un procés participatiu que incloïa una consulta amb la mateixa qüestió i que es va dur a terme el mateix dia previst. Tot i les pressions dels governants i les institucions espanyoles, més de 2 milions de ciutadans de Catalunya van anar a votar. Els vots partidaris de la independència van guanyar per majoria. Davant la negativa dels polítics i les institucions espanyoles a acceptar els resultats de la consulta, es van convocar unes noves eleccions al Parlament de Catalunya. Les forces partidàries de la independència van considerar aquests comicis com a plebiscitaris, és a dir, substitutius del referèndum que no s'havia pogut celebrar. Malgrat que no van assolir la majoria de vots, sí que van aconseguir la majoria parlamentària, amb la qual van aprovar al Parlament la **Declaració d'inici del procés d'independència de Catalunya** i es va formar un govern independentista. Posteriorment (6 i 7 Setembre del 2017), el Parlament de Catalunya va aprovar **la Llei del referèndum d'autodeterminació de Catalunya i la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República** el setembre del 2017. Pocs dies després, aquestes lleis varen ser declarades anticonstitucionals i anul·lades pel Tribunal Constitucional. No obstant això, el Govern de la Generalitat va aplicar la primera llei, organitzant un referèndum sobre la independència, que es va celebrar **l'1 d'octubre del 2017** en el qual el Sí va obtenir 2.044.038 vots. La Policia Nacional i la Guàrdia Civil van entrar violentament en alguns col·legis electorals per a interrompre la votació i van requisar les urnes, produint escenes molt violentes i àmpliament recollides per la premsa internacional, al crit de "A por ellos". El 90,18% va votar a favor de la independència, la participació va ser del 43,03%.

El 27 d'octubre del 2017 va aprovar al Parlament de Catalunya la **Declaració unilateral d'independència**, que

no va ser reconeguda per cap Estat del món. Aquest mateix dia el Govern d'Espanya del PP (10), presidit per Mariano Rajoy va intervenir l'autonomia de Catalunya mitjançant l'aplicació de **l'article 155** de la Constitució espanyola i va destituir el president **Puigdemont**. Com a conseqüència de la Generalitat intervinguda, el President Puigdemont i diversos consellers i conselleres s'exilien a **Brussel·les**. Altres consellers són imputats pel **Tribunal Suprem** amb càrrecs de **rebel·lió, sedició o desobediència**; i acaben en presó preventiva. Setmanes després es celebren les eleccions (21 desembre del 2017). De les que finalment sortirà el nou Govern de coalició format per **JuntsxCat i ERC**, sent anomenat president **Joaquim Torra** i el Govern d'Espanya aixeca la intervenció de l'autonomia.

Posteriorment es van desenvolupant les sessions del judici en el Tribunal Suprem als líders independentistes imputats, amb un ampli seguiment a Catalunya a través de la retransmissió en directe de la totalitat del judici. La sentència del qual es va publicar el 15 d'octubre del 2019; i va fixar penes, finalment per sedició, de presó de entre 13 i 9 anys. El 22 de juny del 2021 aquests presos van ser indultats pel govern de Pedro Sánchez i van ser excarcerats a l'endemà.

Amb la formació de govern per part d'ERC en el 2021, primera vegada que l'independentisme supera el 50% dels vots, el President **Pere Aragonès** assegura que comença una nova etapa de diàleg per aconseguir l'amnistia i l'autodeterminació, mitjançant un referèndum pactat i sense repressió, demanant al president espanyol Pedro Sánchez diàleg.

En la manifestació per celebrar la Diada de 2021 el poble torna a sortir al carrer, després del parèntesis de la pandèmia i torna a demanar Independència i reivindica

l'aplicació del referèndum celebrat l' 1 d'octubre de 2017.
"En la nostra causa, només la independència és llibertat!".

Diada 2021 - Assemblea Nacional Catalana

Des de l'exili i des de la seva creació el 8 de març de 2018, **El Consell per la República**, com organització política privada, té per objectiu fer efectiva la independència de Catalunya, culminar el procés constituent i internacionalitzar la causa. Té el suport dels partits polítics independentistes catalans exceptuant la CUP i promou també la defensa dels drets civils i polítics a Catalunya.

El Consell està format per un president, **Carles Puigdemont**, un vicepresident, **Toni Comín**, i deu membres.

L'activitat de l'entitat se centra a donar projecció al republicanisme català a escala internacional i a mantenir reunions periòdiques amb diferents agents socials, polítics i governamentals per tal de coordinar-ne l'estratègia. Per aquest motiu, se li atribueix a l'organització les funcions de govern en l'exili de la República Catalana. L'entitat es finança amb capital privat a través d'aportacions de la societat civil.

Consell per la República Catalana

Tot continua i ho tornarem a fer.